

140 anys de presència metodista a Barcelona

Ds, 1/10/2011 per Enric Capó i Puig

[Amb accent](#)

Els metodistes celebren aquest mes de setembre la fundació de la comunitat del carrer Tallers i, en fer-ho, celebren també la presència del metodisme a casa nostra, ja que les dues coses van pràcticament juntes. El metodisme va ser, en els seus orígens, un moviment de renovació espiritual dins de l'Església d'Anglaterra.

Havia nascut feia al voltant d'un segle i conservava la seva força i la seva inspiració renovadora, així com el seu zel evangelitzador. Es va fer present entre nosaltres en la figura d'un laic anglès, W.T.Brown, que va crear les primeres escoles metodistes i les primeres comunitats. Això succeïa entre 1869 i 1871. La nostra comunitat es va fundar el 1er de setembre de 1871.

Repassant la nostra història podem comprovar com el Senyor ens ha ajudat en totes les nostres tasques. Gràcies a Ell ens hem mantingut en temps de bonança i en temps de tempestat, en les poques èpoques de llibertat i en les de la intolerància i la marginació. Res ni ningú no ha pogut apagar la nostra veu ni el nostre testimoniatge. Si teníem llibertat ho fèiem en espais públics i si ens perseguïen ho fèiem clandestinament. Hem viscut i em sobreviscut temps i esdeveniments que ens ha afectat profundament. Vam néixer com a comunitat en els mateixos principis de la tolerància religiosa en el país, gràcies a la Revolució de Setembre de 1868, encapçalada pel General Prim. Vam patir la marginació i la intransigència dels Borbons (1874-1930), vam alenar aires de llibertat en la proclamació de la segona República (1931-1936) i, a partir de Franco, vam tenir l'època més difícil, quan el 1939 i fins el 1945 ens van tancar els temples i ens van prohibir el culte, obligant-nos a fer les nostres celebracions d'amagat en cases particulars. Vam ser marginats, multats per repartir fullets, denunciats al TOP per publicar una revista, agredits i, fins i tot, l'any 1947 els "requetés" van assaltar i destruir el nostre temple del carrer Ripoll. Però de tot ens hem vam sortir i hem arribat, gràcies a Déu, a aquest temps de la llibertat.

El que ens preguntem ara, en celebrar el 140 aniversari, és si tot això valia la pena. Naturalment que sí. Apart del valor espiritual de la nostra comunitat i els que en ella van trobar un nou camí de fe i d'esperança, hi ha aportacions importants que hem fet a la nostra societat. Permeteu-me mencionar-ne algunes:

Hem aportat tot el nostre esforç en la lluita per la llibertat, no solament nostre ni la religiosa, sinó per a tots. Mai no ens vam doblegar davant de les exigències del poder instal·lat al país i hem estat un constant recordatori de la necessitat de respectar i protegir els més dèbils. Ha estat una lluita "pro vita nostra", però fent-la sempre extensiva als altres. A tots els altres.

Hem aportat una nova espiritualitat, una nova comprensió de l'evangeli, insistint sempre en la necessitat de tornar a les fonts de la revelació. El nostre èmfasis en la importància de la Bíblia per al poble i en la llengua del poble, ha contribuït al moviment bíblic que actualment hi ha a casa nostra

L'educació ha estat una de les nostres preocupacions més importants, com es correspon amb la tradició metodista. Abans d'haver-hi un temple metodista a

Barcelona, ja hi havia escoles per tal ajudar a eixugar el dèficit que hi havia en aquest camp. Més de la meitat de la població de Barcelona eren analfabets. Crear escoles va ser el primer que va fer Brown en arribar a Barcelona i l'any 1875 ja hi havia més de 1.000 alumnes en aquestes escoles

Hem aportat un esperit ecumènic. Això no sembla ara gaire important. Però hem de recordar que va ser en aquest edifici mateix, en els primer mesos de la seva inauguració, l'any 1953, en temps del pastor Heras, on es van reunir catòlics i protestants per pregar junts per primera vegada i buscar camins de reconciliació. Sempre hem estat la comunitat protestant més oberta als altres, tant si eren evangèlics com catòlics.

Evidentment hi ha moltes altres coses que hem aportat a la nostra societat. Hem de recordar, per exemple, que la primera cosa que van fer els metodistes a Barcelona, l'any 1869, va ser traduir i publicar el catecisme metodista en català. I han estat pastors i biblistes de la nostra comunitat que s'han esforçat en donar la Bíblia en català al poble. L'església no pot estar mai lluny dels moviments culturals del poble en el que viu.

Celebrar un aniversari significa, no només mirar enrere, sinó mirar sobre tot cap el futur i a la tasca que hem de fer per a complir la nostra missió. Hem d'obrir els ulls i estar atents al buf de l'Esperit per fer la nostra contribució a la causa que ens és comuna. No som aquí només per mantenir tradicions i recordar la història. La nostra societat està en crisi i nosaltres també ho estem. Això vol dir que el futur ens desafia i ens demana la nostra contribució en tots els camps de l'existència humana.